

Wyrok z dnia 3 kwietnia 2007 r.

II UK 165/06

Odrębność ubezpieczenia emerytalno-rentowego regulowanego ustawą z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) oraz ustawą z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (jednolity tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66 ze zm.) powoduje niemożność nabycia przez emeryta wojskowego prawa do emerytury na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli we wcześniej przyznanej emeryturze wojskowej uwzględniono okresy ubezpieczenia lub zatrudnienia oraz inne okresy jako składkowe (art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych).

Przewodniczący SSN Jerzy Kuźniar (sprawozdawca), Sędziowie SN: Zbigniew Hajn, Roman Kuczyński.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 kwietnia 2007 r. sprawy z wniosku Józefa C. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w W. o emeryturę, na skutek skargi kasacyjnej ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 20 marca 2006 r. [...]

o d d a l i ł skargę kasacyjną.

U z a s a d n i e n i e

Wyrokiem z dnia 20 marca 2006 r. [...] Sąd Apelacyjny w Warszawie, oddalił apelację wnioskodawcy Józefa C. od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa Praga - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie z dnia 28 października 2005 r. w sprawie przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w W. o emeryturę, dzieląc ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd pierwszej instancji oraz ich ocenę prawną, według której wnioskodawcy nie przysługiwało dochodzone świadczenie (emerytura z ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emerytu-

rach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - jednolity tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.), ponieważ miał wcześniej ustalone prawo do emerytury określonej w ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (jednolity tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66 ze zm.), obliczonej z uwzględnieniem okresów składkowych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3, 5 i 7-10 oraz w ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z FUS (art. 2 ust. 1 tej pierwszej ustawy).

Powyższy wyrok zaskarżył skargą kasacyjną pełnomocnik wnioskodawcy i zarzucając naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 2 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. oraz art. 7 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania wraz z orzeczeniem o kosztach postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 398¹³ § 1 i 2 k.p.c., Sąd Najwyższy rozpoznaje sprawę w granicach skargi kasacyjnej (jej podstaw) i jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia, jeżeli skarga nie zawiera zarzutu naruszenia przepisów postępowania - tak jak w rozpoznawanej sprawie - (bądź jeżeli taki zarzut okaże się niezasadny). Okoliczności faktyczne rozpoznawanej sprawy nie budzą wątpliwości, sporna pozostaje ich ocena w świetle przepisów prawa materialnego. Decyzją z dnia 22 czerwca 2005 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych-Oddział w W. odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury, powołując art. 114 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, zgodnie z którym prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji okaże się, że przedłożone dowody nie dawały podstaw do ustalenia prawa do emerytury lub renty albo ich wysokości, jednocześnie uchylając wcześniej wydaną decyzję z dnia 28 kwietnia 2005 r., w której przyznał wnioskodawcy dochodzone świadczenie.

Na podstawie art. 1 pkt 2 lit. a oraz pkt 3 lit. b ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 166, poz. 1609 ze zm.), z ubezpieczenia społecznego (tzw. powszechnego) wyłączono żołnierzy zawodowych, a także między innymi żołnierzy, którzy w

dniu wejścia w życie ustawy emerytalnej i ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie pozostawali w służbie. Tak więc od dnia 1 października 2003 r. (data wejścia w życie tej ustawy), wszyscy żołnierze (także niepozostający w służbie) podlegają w zakresie nabywania uprawnień emerytalno-rentowych przepisom ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin. Konsekwencją tej zmiany jest doliczenie - na wniosek zainteresowanego - okresu podlegania powszechnemu ubezpieczeniu emerytalnemu do wysługi emerytalnej określonej w przepisach ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin. Bezsporne jest, że wnioskodawca zakończył służbę wojskową w dniu 9 czerwca 1980 r. i w dacie złożenia wniosku o emeryturę w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych miał już ustalone przez Wojskowe Biuro Emerytalne prawo do emerytury. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, świadczenia na warunkach i w wysokości określonej w ustawie nie przysługują, mimo spełnienia warunków do nabycia prawa do świadczeń z ubezpieczeń emerytalnego i rentowych Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym, którzy mają ustalone prawo do emerytury określonej między innymi ustawą o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych, obliczonej z uwzględnieniem okresów składkowych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3, 5 i 7-10 oraz w ust. 2 ustawy. W świetle tego unormowania wnioskodawcy nie przysługuje prawo do emerytury w oparciu o ustawę o emeryturach i rentach z FUS. W dacie złożenia wniosku o emeryturę (18 kwietnia 2005 r.) miał on bowiem, ustalone prawo do emerytury wojskowej. Jak wynika z pisma Wojskowego Biura Emerytalnego z dnia 10 czerwca 2005 r. do wysługi emerytalnej zaliczono Józefowi C. okres służby wojskowej od 25 września 1958 r. do 9 czerwca 1980 r. oraz okresy zatrudnienia od 16 czerwca 1980 r. do 30 kwietnia 1981 r., od 5 maja 1981 r. do 31 marca 1982 r., od 18 sierpnia 1982 r. do 25 stycznia 1989 r., od 26 stycznia 1989 r. do 22 września 1992 r., od 29 września 1992 r. do 16 października 2000 r., od 11 grudnia 2000 r. do 31 grudnia 2000 r. Wymienione okresy są okresami, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, i zostały zaliczone do wysługi emerytalnej przy ustalaniu prawa do emerytury wojskowej, wobec czego należy uznać, że została wyłączona możliwość nabycia przez wnioskodawcę świadczeń z ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Wyłączenie przewidziane w art. 2 ust. 2 powołanej ustawy ma charakter podmiotowy i dotyczy wszystkich ubezpieczonych, którzy mają prawo do emerytury wojskowej,

jeżeli przy obliczeniu jej wysokości, uwzględnione zostały okresy ubezpieczenia bądź zatrudnienia oraz inne określone jako okresy składkowe.

Nie jest również trafny zarzut naruszenia art. 7 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin. Przepis ten (w dacie wydania decyzji) stanowił, że w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty przewidzianych w ustawie z prawem do emerytury lub renty albo do uposażenia w stanie spoczynku lub uposażenia rodzinnego przewidzianych w odrębnych przepisach, wypłaca się świadczenie wyższe lub wybrane przez osobę uprawnioną, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej. Ustawa o emeryturach i rentach z FUS zawiera szczególne unormowania dotyczące osób, które spełniały warunki do otrzymania świadczeń określonych w przepisach ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy i ich rodzin, co wyłącza w takich sytuacjach stosowanie art. 7 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. Odrębność obu systemów ubezpieczenia powoduje, że wnioskodawca jako emeryt wojskowy nie mógł nabyć prawa do emerytury z ustawy o emeryturach i rentach z FUS (por. wyrok z dnia 22 stycznia 2002 r., II UKN 58/01, OSNP 2003 nr 21, poz. 523).

Wobec powyższego, podzielając stanowisko zajęte w zaskarżonym wyroku, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. orzekł jak w sentencji.

=====